

NYT FRA LOKALHISTORISK ARKIV & FORENING I ALLERØD KOMMUNE

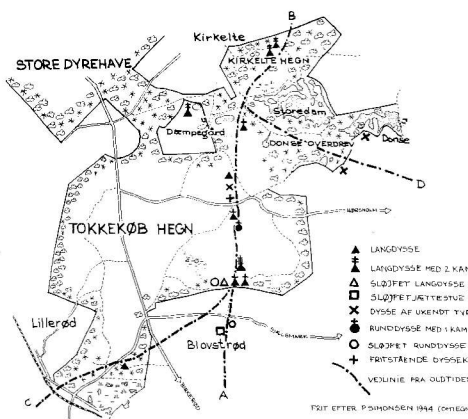

På ældgamle kort over Lillerød Sogn figurerer et par husmandssteder nordligt mellem Tokkekøb Hegn og Statenegaard under navnene 'Bagerhus' og 'Ryttergaard'. Begge steder er her endnu, og mens Bagerhus er stærkt moderniseret, er det, ligesom om Ryttergaard, her på billedet fra 1981, har ligget noget glemt og afsides fra byens vækst med adgang fra Kirkeltevej. Men nu bliver den uspolerede gård aktuel som nabo til "Et nyt boligområde nord for Mågevang", som en netop vedtaget lokalplan hedder, og udsigten bag den brolagte gårdsplads bebygget. Det betyder, at Lillerød Øst vokser nordpå og at den smukke mark på Frederiksborgvej, som hidtil har holdt afstand fra alle parcelhusene til Statenegaard og Ryttergaard, nu forsvinder.

PROGRAMMET

TIRSDAG DEN 25. OKTOBER 2011 kl. 19.30 på KIRKEHAVEGAARD

Statens Seruminstitut i Lillerød. Alle i Lillerød og opland kender markerne med hestene ved Hvidesten, men vi er mange, der aldrig helt har hørt historien om, hvad man mon bruger de mange dyr til. På mødet vil **Erik Wedø** fra Seruminstittutet fortælle historien bag 'Statens gårde' i Lillerød, **Hvidesten** og **Toftehavegaard**, der siden 1938 har været produktionssted for instituttets dyrehold, og på denne måde har forhindret, at Lillerød landsby blev helt opslugt af nyere boligbebyggelse – til nogen frustration for kommunens planlæggere!

ONSDAG DEN 23. NOVEMBER 2011 kl. 19.30 på KIRKEHAVEGAARD

Nordsjællands veje gennem 5.500 år. I Farum Lokalhistoriske Forening har **Troels Brandt** gennem mange år undersøgt de svage spor efter fortidens vejforløb gennem Nordsjælland. I oldtiden og op mod nyere tid var mulig færdsel betinget af søer og vandskel, af mosestrøg og vandløb eller måske stormænd og ejendomsret. Troels Brandt har genfundet mange spor af vejforløb i terrænet i form af rester af nedkørte hulveje, forbindelser mellem stendysser i forløb og frem til ældgamle, logisk placerede forbindelser til vore eksisterende bebyggelser.

24 GÅRDE I LYNGE – OG ET PAR GADEKÆR

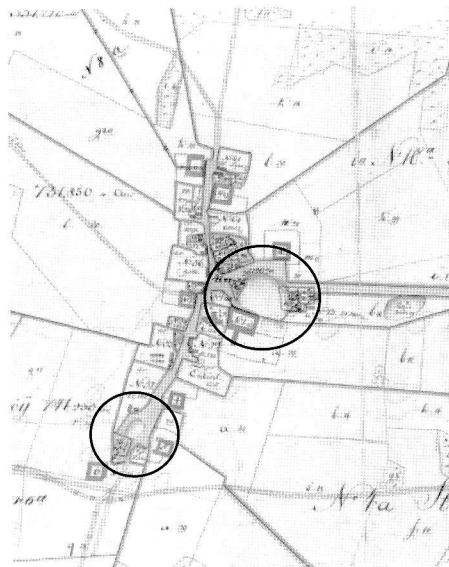
Af Ole Peters

I 1779 foretog man den første udskiftning af 8 gårde i landsbyen Lyngø. Få år efter fulgte 9 andre gårde, der flyttede ud på byjorden, som hed Lyngø Mark og ikke må forveksles med Lyngø Overdrev.

Tilbage lå så kun 7 gårde i landsbyen, og dem kan vi finde spor af endnu, dog mest som et ombygget eller restaureret stuehus til den tidligere gård.

I Frederiksborg Amt var der kun to landsbyer, der var større end Lyngø. Det var Ramløse med 27 gårde og Stenløse med 26 gårde.

Set med nutidens øjne gik landsbyens

Lyngø's to gadekær og de gårde der blev i landsbyen. 1874

grænse i syd ved Femvejskrydset og i nord ved Folebjerggård - Lyngø Bygade 47.

Lyngø's største gadekær findes endnu,

Postkort fra ca. 1915 med både præstegård, kirke og det helt utrimmede gadekær i fuld størrelse.

Fægyden kaldtes vejen over Lynges Overdrev til Lillerød. Gården til højre er Stengården. Ca. 1910.

men kun i halv størrelse af sit oprindelige areal. Det ligger stadig nord for præstegården, som i 1940 fik sig en ny indkørsel ovenpå en dæmning, der delte det store gadekær næsten på midten. Jordstykket mod vest blev senere tørlagt og stod i mange år med rækker af frugttræer fra nord til syd. Det var vognmand Johannes Jeppesen, der forpagtede dette stykke gadejord, indtil det blev fyldt med overskudsjord fra henholdsvis kælderudgravningen til Lynges Centralskoles udvidelse og afgravningen af toppen af kirkebakken på Lynges Bygade. Omkring 1973 blev dette 'halve gadekær' indhegnet som kirkegårdsudvidelse med en mur af kløvede granitsten, der var teglhængt. Dette opfyldte gadekær var ikke det mest velegnede til kistebegravelser, og der kom ofte til at stå

vand i bunden af en færdiggravet grav. Det lavede vi jo sjov med, for vi havde i 1970 fået en 'sømandspræst' – H.C. Bang-Rasmussen, der egentlig var orlogspræst for søværnet. Nu kunne Lyngeborgerne få sig en rigtig 'sømandsbegravelse' med hilsen fra det gamle gadekær.

Fægyden

Vejstykket fra Lynges Bygade og op til Lynges Skole hedder nu 'Ved Gadekæret'. Tidligere hed det 'Fægyden' eller bare 'Gyden'. Dette navn dækkede hele strækningen østpå ud til 'Vrållyngen'. Udflyttergårdene fik adresse heraf. F.eks.: Jens Hans' i Gyden eller Jørgen Jørn's i Gyden. Gårdsnavnene blev ikke brugt, når man havde så velkendt et vejnavn. Fægyden blev brugt til at lede byens

skulle græsse. kreature ud på Overdrevet, hvor de

Overfor Lyng Skole lå tidligere et stort vandhul, som på gamle kort benævnes 'Fægydens Kreaturvanding'. Det er for længst fyldt op, og arealet fungerer som skolens parkeringsplads lige syd for skolen. I øvrigt kan man stadig se det gamle markskel i den sydlige side af den gamle fægyde, der var tragtformet fra dette sted og ud mod Overdrevet. Fægyden havde stensatte diger i begge sider. Stenene fra disse diger blev i begyndelsen af 1900-tallet kørt til København og brugt til genopbygningen af Christiansborg Slot.

Det lille gadekær

Jeg må tilbage til byens gadekær. Der,

hvor Femstykket møder Lyng Bygade, lå Lynges mindste gadekær, lige vest for Bygaden.

Det kunne næsten tørre ud i regnfattige somre, og jeg husker fra mine drengeår i 1950'erne, at der i sådanne tørkeperioder fremkom al mulig skrammel på bunden af det afvandede plørehul. Der var gamle barnevognsstel, cykelstel og spande m.m.

Genboen Lindhøjgård var den første i byen, der fik lavet badeværelse med wc og bad. Gården havde sit eget vandværk med en vindmølle. Afløbet fra badeværelset gik lige ud i gadekæret, så i tørre perioder kunne resten af byen følge med i, hvornår man gik i bad og på wc. Det afsløredes tydeligt i det udtørrede gadekær.

Der var en afvandingsgrøft fra det

"Det lille gadekær" ved Femstykket, dengang begyndelsen af Lyng Bygade. (1907).

Drengelig i Lyng Gadekær omkring 1958: Ole Peters, vognmand Jeppesens Philip og gravhunden 'Franzi' til søs på tønne-tømmerflåde.

lille gadekær og op langs Lyng Bygade. Syd for den gamle skole (Bygaden 18) drejede grøften mod øst og fortsatte syd om præstegårdshaven og ud i det store gadekær ved præstegården.

Den offentlige kloakering kom i 1956, men det hjalp ikke ret meget på dette 'parfumeri', for ikke alle blev tilsluttet straks, og afvandingegrøften blev først rørlagt i 1958. Det er ejendommeligt, at man lod sådan en forureningskilde løbe i åben grøft netop her, hvor der på skolens grund var en offentlig bybrønd lige op ad grøften. Det store gadekær havde igen en afvandingegrøft nordpå til Mejeriet Baunedal, hvor vandet forsatte i Lyng Å.

Det er ubeskriveligt, hvad der kunne lugte af i lune sommerperioder. Præstegårdens staldmødding kunne i regnfulde perioder løbe over og ned i det store gadekær. Det satte en natur-

lig begrænsning på fiskebestanden, men i øvrigt liv i et ellers frodigt dyre- og planteliv. Jeg husker, at der kom en mand kørende på en Nimbusmotorcykel med sidevogn. Han fiske-dafnier her. Han øsede dem op i spande med låg, så han kunne køre med fangsten i en høj varekasse på sidevognen. Han solgte disse dafnier til forskellige akvarieforretninger i København, men han holdt op med at komme, da forureningen blev for voldsom. Også vejsaltet havde sin effekt på livet i gadekæret. De nye rendestensbrønde blev fejlagtigt tilsluttet gadekæret, men rørfadæsen blev rettet, og vejsaltet havnede i kloakken.

Branddam

Det store gadekær fungerede også som branddam, når der var ildebrand i selve byen. Lyng fik sit første vandværk i 1904 og en vindmotor

hertil i 1907, men brandhaner havde man slet ikke i Lyngby før en gang i 1970'erne. Man havde lavet en sugeslanger i nordenden af gadekæret, ca. 20 meter fra vandkanten, så brandfolkene kunne få sugeslangen ned i en dybde, der svarede til gadekærets bund. Ellers ville man kun have fået pløre og mudder i pumpen.

Legeplads

Jeg husker dette gadekær som en herlig legeplads for os store unger i 1950'erne. Vi sejlede med 'tømmerflåder' lavet af 200 liters olietønder og brædder. Dengang var der i sommertiden et tykt lag andemad på overfladen. (Det var inden saltforureningen ødelagde denne vandplante). Vi fiskede andemaden op fra tømmerflåderne og dyngede den op i store

bunker inde på bredden, hvor den lå til tørre. Nogle af byens beboere hentede dette på trillebøre og gravede det ned i deres haver som gødning, når haven skulle efterårsgraves.

Om vinteren, når isen på gadekæret kunne bære, så var der gang i skøjteløb og kælke. Vi havde et år fået banket en stor pæl ned gennem isen ude midtpå. Da isen så havde lukket sig fast omkring denne træstolpe, lavede vi en iskarrusel. Det var et par træbomme fastgjort til en kælk yderst, og inderst til en ring omkring den fastfrosne pæl. Det var ofte nogle voksne, som skubbede denne iskarrusel rundt, og det var ikke helt ufarligt, hvis man i høj fart blev slynget af kælken. Men det har jo altid været mest tillokkende for os store legeunger, det der var lidt farligt.

Cykelræs på isen i 1985.

Det sten- og iscenesatte gadekær 1967. Knopsvanerne blev holdt som prydfugle – ikke helt efter nyere tiders fredningsbestemmelser, men nydeligt er det jo.

Renovering

I 1960'erne blev gadekæret ved præstegården tømt for vand af en Falck-brandpumpe. Det var Lyng-Uggeløse kommune, der havde besluttet, at gadekæret skulle renoveres og stensættes i vandkanten mod vejen og mod præstegårdsindkørslen. Mudder og pløre blev rensat op med skovl og trilbør, og der blev sat stengærder og lavet parkanlæg med beplantning. Sognerådsformand Søren Christoffersen syntes, at sådan et fint anlæg skulle have et par svaner, så de blev skaffet fra godset Turebyholm på Stevns, hvor hans datter og svigersøn var godsforvaltere. De to svaner var stækket, dvs. det yderste vingeled var

skåret væk, så de ikke kunne flygte fra deres nye hjem i gadekæret. Til gengæld måtte de så om vinteren passes i en grisestald på den nedlagte gård Kokkedal, for de kunne ikke klare sig udendørs, når der var is, og de ikke kunne flyve. Min far, graveren, passede dem morgen og aften og serverede sækkevis af gammelt brød fra Lyng Bageri for dem. Brødet blev opblødt i varmt vand, så de lettere kunne spise det. De var alt andet end hvide efter deres vinterophold i grisefolden, men de blev hurtigt hvide igen, når de blev sluppet ud i det isfri gadekær om foråret.

□

ALLERØD TEGLVÆRK

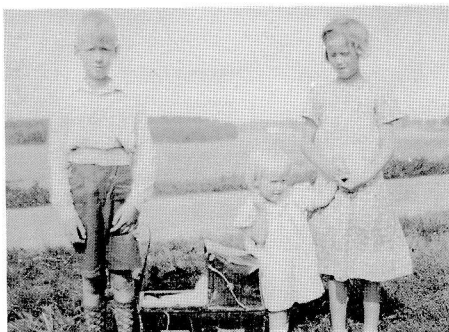
Af Erling R. Petersen

Allerød blev det nye sted, hvor vi slog os ned i foråret 1936. Far fik igen arbejde som fodermester på 'Ny Allerødgård, som var ejet af Fritz J. Friedrichsen, der også ejede Allerød Teglværk.

Vi kom til at bo i 'Det hvide Hus' på Sortemosevej sammen med tre andre familier. Der var masser af børn – 'teglværksunger' blev vi kaldt.

Min skolegang begyndte med en måneds forsinkelse. Jeg skulle egentlig være begyndt i april, men på grund af flytningen fra Hedehusene, kom jeg ikke i gang før maj. Min lærerinde var den gammeldags type.

Nordbanen, Allerød Teglværk og Blovstrød Teglværk i baggrunden. "Det hvide Hus" ses yderst til venstre. I dag er området Lyngby Tømmerhandel XL. Det lille ledvogterhus og det røde beboelseshus i forgrunden er der endnu, ellers er alt væk bortset fra det murede transformatorårn nær skorstenen..

Erling og søsteren Lilian med ukendt pige foran "Det hvide Hus" med udsigt over Ny Allerødgaards mark til skovbrynet.

Frøken Petersen hed hun. Da jeg stillede op med min 'Ole Bole ABC', blev den straks kasseret. Nej, om forladelse, det var en noget anderledes læsebog, jeg blev præsenteret for. Det var med gotiske bogstaver, og jeg kunne i begyndelsen hverken finde hoved eller hale i noget af det, og da jeg så tilmed var en 'teglværksunge', blev det slet ikke bedre. Men lidt hen

Erlings mor omgivet af Birthe, Thue, Lilian og Ruth i 'baghaven' til "Det hvide Hus", foran den nærmeste tørrelade med mursten på lappebrædderne.

ad vejen fik jeg det da lært. Senere i livet har jeg været glad for det, så der er tit sendt en venlig tanke til frøken Petersen.

Mor var for det meste hjemme. Kun om sommeren var hun ude hos forskellige gartnere, hvor hun plukkede bær og var med til at luge og tynde ud i alle slags rodfrugter. Om efteråret var mor med ved kartoffeloptagning. I penge blev det vel ikke til det helt store dengang.

For os 'teglværksunger' var det et helt eldorado at lege i de mange store lader, hvor stenene blev tørret. Her byggede vi huler af 'lapperne', det var de brædder, som de håndstrøgne sten lå på. Men engang imellem blev vi jo opdaget, når de nede ved 'pløremøllen' til tider manglede flere hundrede 'lapper'. Så var 'den gamle' tosset. Når han så kom og var helt kog-rød i hovedet, var det bare med at komme væk. 'Den gamle' var teglværksejeren. Han tålte ikke os børn, når vi legede i laderne. Vi kun-

ne vel ikke dengang se, hvor farligt det var. Her, når jeg ser tilbage, kan jeg godt se det, for det sjoveste var naturligvis at lege i de store lader, hvor reolerne var 6-8 m høje. Men ellers var 'den gamle' såmænd meget omgængelig.

Der gik vel et par år, hvor far var fodermester på 'Ny Allerødgård'. Derefter kom han til at arbejde på teglværket, det gav mere i lønningsposen. Dengang så jeg for første gang en 50 kroneseddel...

Somrene ved Allerød Teglværk var noget helt for sig selv. Vi badede i lergravene, og det var vel ikke helt ufarligt, men vi drenge havde lært os selv at svømme. Hele sommeren løb vi barfodede rundt overalt, og ellers kun med et par spejderbukser på. Undertøj og skjorte brugte vi ikke om sommeren. Det var vel ikke særlig hygiejnisk, men sådan var det for alle os 'teglværksunger'. Om vinteren gik vi også i korte bukser, men så havde vi lange uldne, hjemmestrikkede

Blovstrød skole mens den nye fra 1938 er bygget og den gamle stråttækte i baggrunden endnu ikke er revet ned.

strømper på. De var altid et stykke for korte, så det stykke fra buksekanten og ned til strømperne kunne være helt blå i kulden. Vi arbejderbørn var næsten alle ens klædt. Jeg var vel ca. 9 år, da jeg fik mine første lange bukser med rigtige sidelommer. Hænderne var i dem altid, - det var jo en lille 'verdensmand', der kom der. Mor truede med at sy lommerne til, hvis jeg ikke kunne holde hænderne oppe af dem.

I skolen var vi også meget ens dengang. Det var næsten udelukkende arbejderbørn fra de to teglværker Allerød og Blovstrød Teglværker. De få bønderdrengene, der gik i Blovstrød skole kunne vi arbejderdrengene sagtens holde på plads.

I første klasse havde vi som sagt, frøken Petersen. Det var en fin dame med 'frikadelle' i nakken og altid meget sirligt klædt. Frøken Petersen holdt sig altid lidt på afstand af os børn, for det var vel ikke lige "4711", vi lugtede af. Der fik vi da lært at læse så nogenlunde hæderligt, på det år vi gik i første klasse, og det var med vemod, at vi skulle over i den nye skole, hvor lærer Andersen underviste.

I anden klasse stod vi så med vores gotiske skrift, som frøken Petersen havde lært os. Men den form for skrift ville lærer Andersen ikke bruge, nej, det skulle være ganske almindelige bogstaver. Der var mange, som havde svært ved at omstille sig til det. Jeg klarede det nu forholdsvis hurtigt, for jeg huskede trods alt min Ole Bole ABC, og det hjalp mig igennem de værste trængsler. Lærer Andersen var en ung lærer. Der var ikke den helt store disciplin, og vi havde det meget frit. Det med lektier for hjemme var yderst minimalt, så dagene gik med leg...

I Sortemosen byggede vi hytter. Vi var mange drenge og piger, som legede sammen. Vi havde mange hytter, og det kunne til tider ligne en hel landsby, som det så ud i stenalderen. Det var en dejlig drengetid, jeg havde på Allerød Teglværk.

Det blev forår 1938, og mor og far havde sparet så mange penge sammen, at de kunne købe et hus. Med 500 kr. i udbetaling af en købesum på 7.000 kr., købte de hus i Uggeløse. Far sov ikke den nat, hvor han om dagen havde hævet deres surt opsparede penge i Sparekassen. □

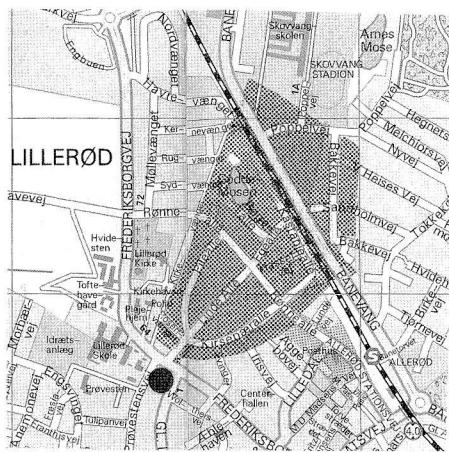
”VEL RÆK MIG DA O’ EFTERAAR, EN GRAVENSTEN, SOM SMAGER....”

Dette skal ikke handle om det søde, sønderjyske æble; men de smukke ord fra Ludvig Holsteins sang fra 1915, ”Det lysner over Agres Felt”, leder os på vej til den gamle landsby, Lillerød.

Lillerød by bestod fra slutningen af 1700-tallet af nogle få huse og fem større gårde, og en af disse hed Gravensten.

Gården Gravensten lå på Frederiksborgvej mellem Gl. Lyngevej og Prøvestensvej. Den nedbrændte i 1850-erne og blev ikke genopbygget, men navnet blev bevaret i ’Lille Gravensten’, der var et husmandssted på Kollerødvej 8, udstykket fra gården. Dette husmandssted har siden lagt navn til

Lille Gravensten lå ved Kollerødvej 8 indtil 1964.

Gården Gravensten (sort plet), matr. 6 indtegnet sammen med matr. 18 på nutidigt kort.

Gravenstensvej og Gravenstens Børnehave.

Navnet Gravensten er også bevaret på den oprindelige gamle matrikel (nr. 6 a); men ligesom æblet efterhånden fik erstattet det tyskklingende navn med det mere danske ’Gråsten’ efter oprindelsesstedet, har en del af Gravenstens jorder fået navnet Gråstensvænge. Og nu er vi endelig fremme ved det, det drejer sig om.

Den 28. september 1943 indbød Fa. Fritz Hansens Eftf. en række personer til et møde på Lillerød Kro. 29 mødte op. Mødets formål var: ’Stiftende generalforsamling af en grundejerforening’, og mødet sluttede med dannelse af ’Grundejerforeningen Gråstensvænge’, der omfattede matrikelnumrene 6a og 18a Lillerød by og sogn. Det

Grusvejen Rønneallé sluttede i mange år efter nr. 28, (ved nuv. Lindeallé). På billedet fra 1946 sender Fritz Hansen en spejderpatrulje med hesten Jeppe på påskelejr, ud for nr. 17.

vil sige området, hvor vejene kaldes alléer og har trænavne, Røn, Kastanie, Kirsebær o.s.v.

Det er ikke målet her at fortælle grundejerforeningens historie, for det er vort materiale for lille til – men Arkivet har haft lejlighed til at kopiere grundejerforeningens forhandlingsprotokol fra 1943 til 2011.

De 197 sider fortæller om de første års forhandlinger med kommunen, der dengang hed Lillerød Kommune, og det drejede sig især om vedligeholdelse af vejnettet i foreningens område.

Det var firmaet Fritz Hansens Eftf., der udstykkede og solgte grundene, og efterhånden som de blev solgt, blev vejene tilskødet

foreningen, der dermed fik ansvar for deres vedligeholdelse. Kommunen havde maskiner og arbejdskraft og udførte vedligeholdelsen af de ikke asfalterede men grusbelagte veje og sendte regningen til grundejerforeningen, der for at kunne betale havde fastsat et kontingent i de første år. F. eks. i 1970 kr. 2.700 pr år.

I de sidste mange år har foreningens økonomi været så solid, at det ikke har været nødvendigt at opkræve kontingent.

Problemet med vejene blev i nogen grad løst, da sognerådet i 1948 vedtog at overtage den nu asfalterede Rønne Alle som offentlig bivej.

Da vejen i 1950'erne blev ført

igennem til Frederiksborgvej opstod der dog nye problemer, som foreningen skulle løse, men teksten i forhandlingsprotokollen handler udover problemerne med den stærkt øgede trafikmængde i høj grad om foreningens politik: "At stå vagt om de tinglyste servitutter på matr.nr. 6a og 18a, samt at bruge så få penge, som muligt". 'Grundejerforeningen Gråstensvænge' har været en væsentlig del af den udvikling, der er sket med Lillerød fra gården Gravenstens

lille landsby til den nuværende villaby omkring Allerød Station.

P.J.J. □

Efterskrift

Vi vil meget gerne skrive mere om grundejerforeningens historie, så hvis nogen af vore læsere ligger inde med yderligere oplysninger, fotos, kort eller andet materiale om 'Grundejerforeningen Gråstensvænge', hører vi meget gerne fra Jer. □

Gråstensvænge, her set over haven til Rønneallé 28 mod Kirsebærallé, blev bebygget op gennem 1950'erne. Som det ses, er lysmasten den sidste i rækken. (1944)

Den Tobenede Bøg i 1988 i åben bøgeskov og i dag som død ruin i krattet.

DEN TOBENEDE BØG

Tokkekøb Hegn har flere gamle træer, der på grund af et markant udseende eller en speciel historie har fået navne: 'Lereltebøgen', 'Lyset', 'Lars Roses Bøg', 'Idas Bøg' m.fl. "Den Tobenede Bøg" er en af dem, men lige som flere af de nævnte, er denne særprægede bøg også død nu. I dag står en svampebevokset og knækket træruin tilbage, tilmed opslugt af skovens selvforyngende un-

derskov og derfor svær at finde. Navnet er indtegnet på det stednavnefyldte skovkort, og kan findes nordligt ved Grønnemosevej i et område, der her kaldes 'Lillerød Slette', vest for Kongevejen.

Træets navn pirrer nysgerrigheden, men er letforståeligt, når man ser de to kraftige stammer, der forenes 3-4 meter oppe, her gengivet i 1988 og nu som død i september 2011.

Christian Johansen pløjede med hest til hen i 1960'erne. Landskabet er i dag bl.a. Rørmoseparken

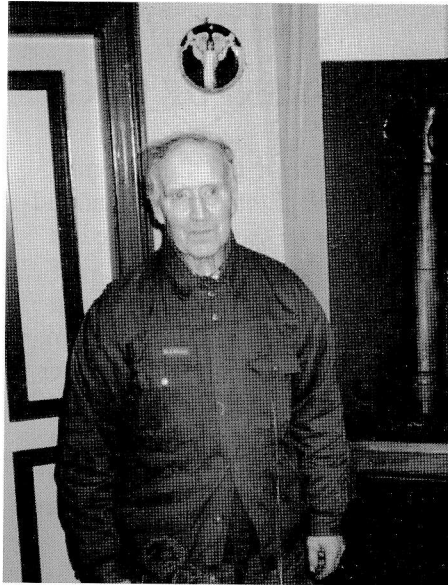
NYT OM OVERBJERG

I sidste nummer af Nøglehullet (2/2011) fortalte vi om ejendommen Overbjerg, der ligger tilbage midt i industri kvarteret på Engholm Parkvej. I artiklen bad vi vore læsere om flere oplysninger om ejendom og beboere, og efter ganske få dage var der 'bid'. Familien Jensen fra Orchidevej fortalte, at deres piger havde haft deres andet hjem hos Mariane og Christian Johansen på Overbjerg, og familien havde kontakt til en nevø til søskende parret. Det har nu resulteret i, at Arkivet har modtaget en kasse med ejendoms- og personlige papirer samt ikke mindre end 101 fotos fra Overbjerg. Nevøen Aage Olsen kunne også fortælle, at Overbjerg oprindeligt er udstykket fra Kollerød-gården Sølvhøj på Kollerød Bygade 21, hvor

kun stuehuset lå tilbage som "Det lange Hus".

Vi bringer her nogle eksempler på de modtagne billeder.

BS

(Jens) Christian Johansen som ældre.

Overbjerg blev i familien: her ses bl.a. (Niels) Christian Johansen med børn – drengen th. må være (Jens) Christian. Oprindeligt har hele Overbjerg haft spåntag som her stuehuset ved hoveddørspartiet. (1917)

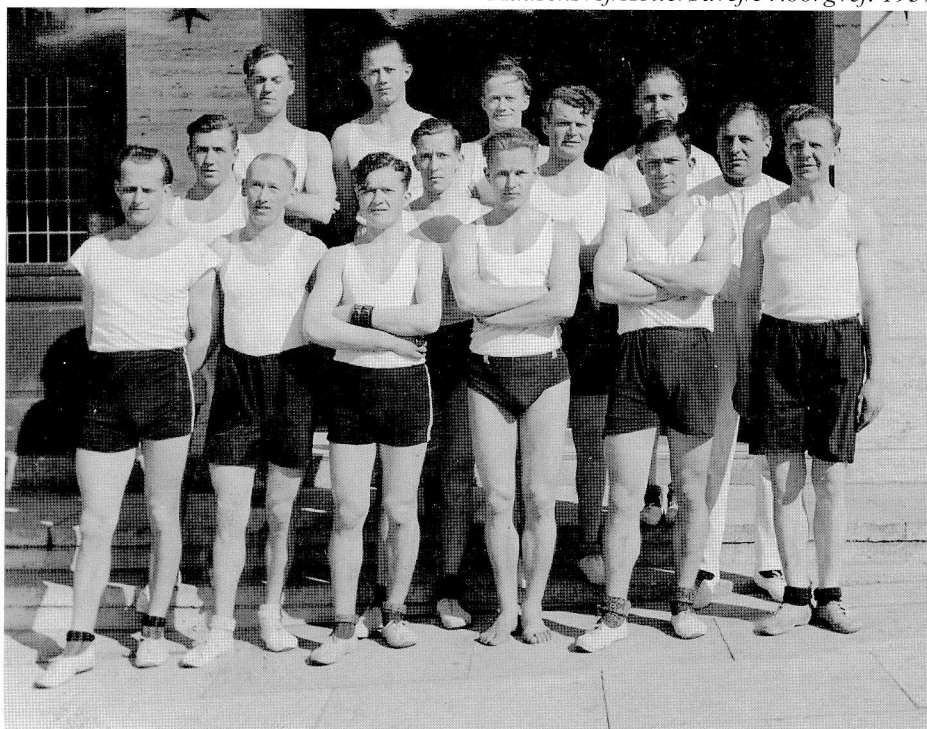
Familiebillede: (Jens) Christian Johansen som husar og søsteren Mariane på begge sider af forældrene og søster Anna med Niels. (Midt i 1930'erne).

NYE BILLEDER I ARKIVET

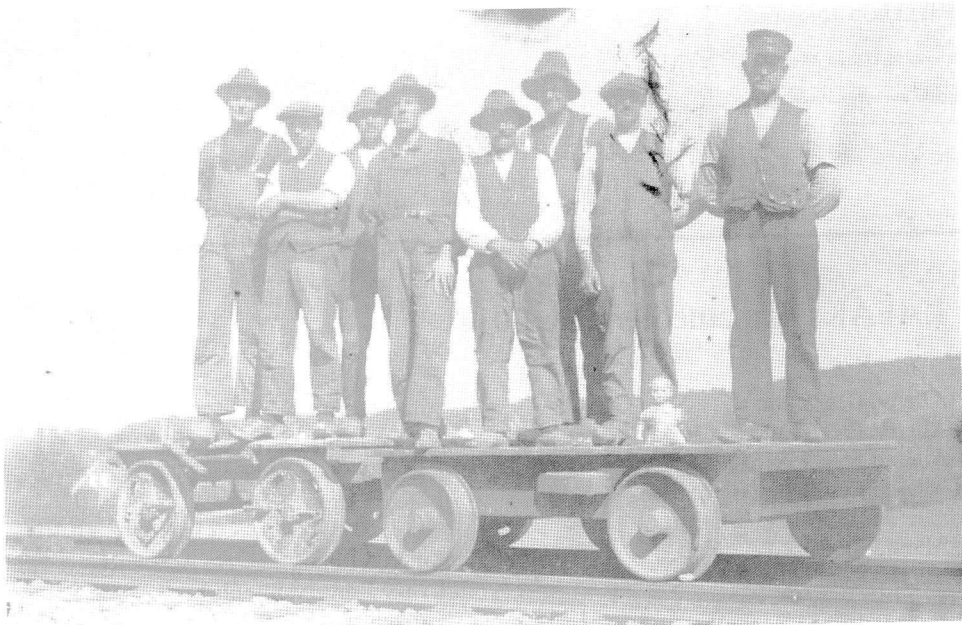
På Arkivet modtager vi en lind strøm af nye og gamle fotografier fra hele kommunen, og på årsbasis bliver det til rigtig mange billeder. Efter et par år med 'normale' indkomster på omkring 1.500 styk, fik vi sidste år igen mere end 8.000 fotos, - heriblandt en del gamle postkort og billeder fra Lillerød-området. Vi viser nogle eksempler.

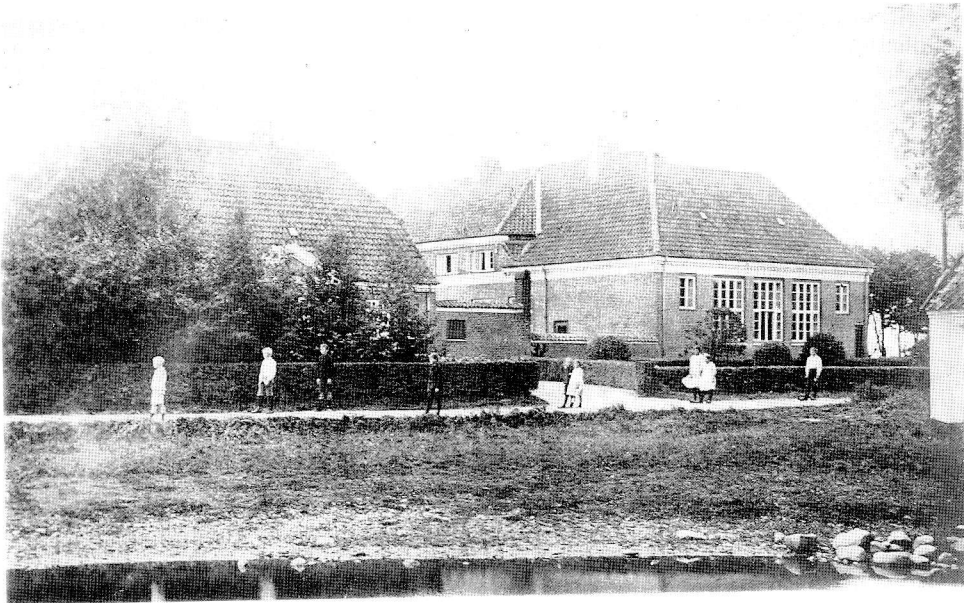
Lillerød Dampbageri set fra Femvej, dengang den var den 5. vej i krydset Madsensvej/Kollerødvej/Fr.borgvej. 1937.

Lillerød Idrætsforening (L.I.F) deltog i 1942 med dette herrehold ved den årlige gymnastikopvisning på Hotel København i Hillerød. Vi har navne på alle undtagen bageste række til højre og midterrekken nr. 1 og 2 fra venstre.

'Jernbanebørsterne', der var i gang med at anlægge dobbeltsporet på Nordbanen, er her foreviget på en arbejdsvogn sammen med en dukke?! 1928.

Konfirmationstelegram fra 'Lærer Pedersen og Hustru, Lillerød' med Lillerød Skole set fra Sprøjtedammen. Helt til højre i billedet ses hjørnet af Sprøjtehuset, der rummede byens brandsprøjte. Slutningen af 1920'erne

LAFAKs firmamedlemmer 2011

Allerød Bog & Idé	Huset Hauberg
Allerød Elektrikeren	Krukkerne Blomster og Vin
Allerød Foto 2 Aps.	Laser Technical Services A/S
Allerød Fysioterapi og Træning	Lillerød Brugsforening –
Allerød Handelsforening	KVICKLY Allerød
Allerød Planteskole	Lillerød Rotary
Allerød Rotary Klub	Lynge Erhvervsforening
AOC Engholm	Lyngehus
Bedre Bad Allerød -VVS Aps.	Marianne Møllebro - ejendomsmægler
Bilhuset Allerød Aps.	Nejstgaard & Vetlov, Statsautoriseret
Bo' s Autoservice v/ Bo Hansen	Revisions-A/S
BoRent Hjemmeservice Aps.	Carl Nielsen & Søn A/S
BrilleHuset Allerød v/ Lene Krogh	Nordea Allerød
Enevoldsen Kommunikation	Axel Rasmussen & Søn A/S
Handelsbanken i Lillerød	Schouboefonden
Karin Hermansen Guld - Sølv - Ure	Skjold Burne v/ Claus A. Østberg

Lokalhistorisk Arkiv og Forening i Allerød Kommune, Kirkehavegård, Kirkehaven 10, Lillerød, 3450 Allerød, tlf. 48 170891. Åbningstid: Tirsdage kl. 9.00-13.00 samt efter aftale med arkivleder Birthe Skovholm.

Henvendelse kan også ske til:
Ole Høegh Post (formand) tlf. 48 17 53 26 (kun aften)
Wolthersvej 6, Lillerød, 3450 Allerød.

Arkivets e-mailadresse: LAFAK@LAFAK.dk - Hjemmeside: www.lafak.dk

"Nøglehullet" er arkivets og foreningens medlemsblad. Redaktion: Birthe Skovholm, Ole Høegh Post. Tryk: Enevoldsen Kommunikation Aps.
Oplag: 500 eksp. ISSN 0905-4146

September 2011

Fotografier med kendt fotograf: Theodor Andersen s. 11, Espenhain s. 18, Eva Jeppesen s. 6 og 7, E. Pers Lassen s. 13, Aksel Petersen s. 9 og 10, Ole Høegh Post s. 1, 2, 3 og 15, Tjavs Høegh Post s. 14 og Karl Rüttner? s. 17.